

4. Životní prostředí

Půdní fond:

Orné půdy ubylo, ostatní plocha se zvětšila

Zlínský kraj patří svou rozlohou mezi malé kraje. Svým pětiprocentním podílem výměry na celkové rozloze republiky obsadil 11. příčku. Menšími jsou jen kraje Karlovarský (4,2% republikový podíl), Liberecký (4,0 %) a Hlavní město Praha (0,6 %).

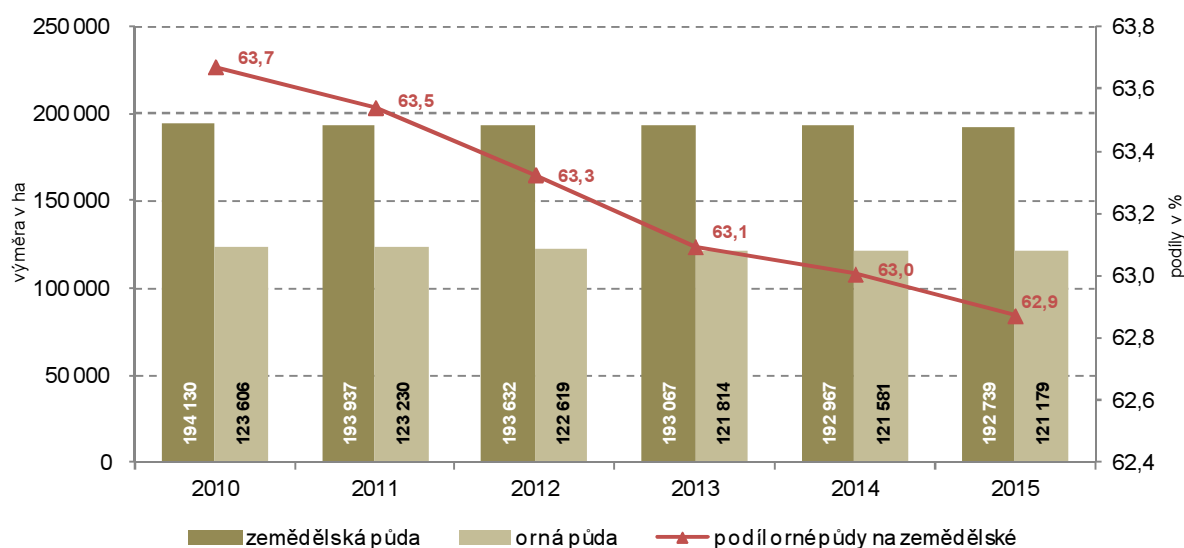
Na celkové výměře půdního fondu Zlínského kraje se na konci roku 2015 podílela zemědělská půda 48,6 % a nezemědělská 51,4 %. Ze zemědělské půdy bylo 62,9 % orné, 29,8 % trvalých travních porostů a 5,2 % zahrad. Z nezemědělské půdy bylo 77,5 % lesních pozemků, 16,4 % ostatních ploch, 3,5 % zastavěných ploch a 2,6 % vodních ploch.

Proti předchozímu roku se zvýšil podíl nezemědělských ploch na úkor zemědělských o 0,1 procentního bodu. Meziroční zmenšení zemědělské půdy činilo 228 ha. Meziroční úbytek ve výměře orné půdy 403 ha byl kompenzován přírůstkem ploch trvalých travních porostů (158 ha) a zahrad (16 ha). Zvětšení nezemědělské půdy o 218 ha se nejvíce projevilo u ostatních ploch (o 150 ha) a dále pak u lesních pozemků (o 57 ha) a vodních ploch (o 17 ha).

Rozlohou největším okresem kraje je okres Vsetín, který zaujímá 28,8 % z celkové výměry kraje. V tomto okrese je také nejvyšší podíl nezemědělské půdy (36,4 %). Největší podíl zemědělské půdy (29,6 % z celkové plochy zemědělské půdy kraje) obhospodaruje okres Uherské Hradiště. Největší část orné půdy v kraji měly na konci sledovaného období okresy Kroměříž (33,8 % podíl z celkové výměry orné půdy v kraji) a Uherské Hradiště (32,7 %), nejméně okres Vsetín (12,6 %). Největší část lesních pozemků kraje (39,3 %) a trvalých travních porostů (39,2 %) je ve vsetínském okrese. Největší podíl ovocných sadů (38,7 %), vinic (99,3 %) a vodních ploch (32,5 %) má okres Uherské Hradiště. Naopak nejmenší plochu nezemědělské půdy (15,4 %), nejméně zastavěných ploch a nádvoří (20,9 %), lesních pozemků (13,8 %) a trvalých travních porostů (7,1 %) lze najít v okrese Kroměříž. V okrese Zlín jsou zastoupeny všechny druhy půdy v porovnání s ostatními okresy celkem rovnoměrně. Pouze zahrad (27,1 %) a zastavěných ploch a nádvoří (29,1 %) má v kraji tento okres největší podíl.

Vzhledem k předchozímu roku ubylo nejvíce zemědělské půdy v okrese Kroměříž (o 94,2 ha). Největší plocha orné půdy ubylo v okrese Zlín (119,7 ha) a Uherské Hradiště (o 104,3 ha). Nezemědělské půdy přibylo ve všech okresech. Nejvíce se zvětšila v kroměřížském okrese (o 91,5 ha), nejméně v uherskohradištském (o 31,1 ha). Z přírůstku nezemědělské půdy největší podíl zaujala ostatní plocha, a to nejvíce v okrese Kroměříž (o 95,9 ha) a také ve vsetínském okrese přibylo nejvíce lesních ploch (o 42,0 ha).

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy ve Zlínském kraji

Od roku 2010, tedy během pěti let, se v kraji celková výměra kraje zmenšila o 23 ha.

Přičemž plocha zemědělské půdy se zmenšila celkem o 1 391 ha. Z toho největší část 460 ha byla z okresu Kroměříž. Ubylo také 2 427 ha orné půdy, z toho největší část patřila do uherskohradištského okresu (812 ha) a dále pak do okresu Zlín (791 ha), Kroměříž (501 ha) a nejméně do okresu Vsetín (324 ha). Naopak se zvětšila výměra trvalých travních porostů v kraji (o 908 ha), a to nejvíce v okrese Uherské Hradiště (o 403 ha) a Zlín (o 369 ha).

Ze zvětšení nezemědělské půdy (o 1 368 ha) patřila největší část 1 007 do ostatních ploch (z toho nejvíce v kroměřížském (412 ha) a zlínském (263 ha) okrese). Zvětšila se také plocha lesních pozemků v kraji, a to celkem o 272 ha. Nejvíce lesů přibýlo v okrese Vsetín (o 142 ha). Vodních ploch z celkového 130ha přírůstku v kraji bylo nejvíce v uherskohradištském okrese (76 ha). Naopak z nezemědělské půdy ubylo v kraji 40 ha zastavěné plochy a nádvoří, nejvíce ve vsetínském okrese (o 43 ha).

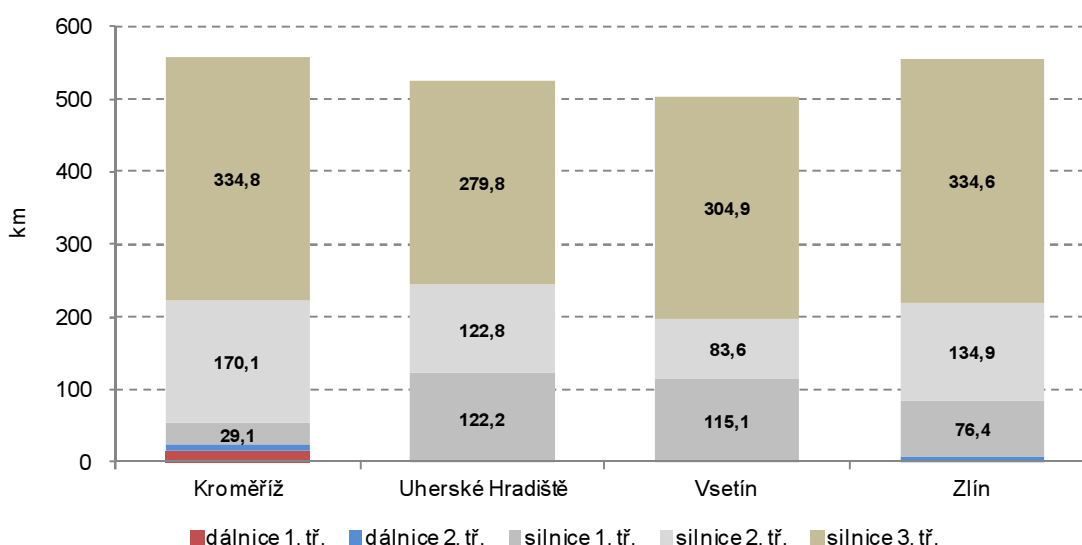
Délka komunikací se v podstatě nezměnila

Na konci roku 2015 měřila v kraji celková délka komunikací 2 141 km, což ke komunikacím v celé republice znamená 3,8% podíl.

Na konci roku 2015 platila už nová kategorizace komunikací a toto nové členění již neumožňuje srovnání s předchozími lety. Dálnice byly rozčleněny na dva typy, a to na 1. a 2. třídu. Byla zrušena kategorie rychlostních silnic a tyto silnice byly nově zařazeny jako dálnice 2. třídy. Dálnice z předchozího členění jsou nyní zařazeny do kategorie dálnic 1. třídy. Celková délka dálnic tak na konci roku 2015 v kraji dosáhla celkem 33,1 km. Dálnic 1. třídy bylo celkem 16,6 km a 2. třídy 16,4 km.

Celková délka silnic byla na konci sledovaného roku 2 108,3 km, z toho 1. třídy 342,8 km, 2. třídy 511,4 km a 3. tř. 1 254,1 km.

Graf 4.2 Kategorie komunikací podle okresů Zlínského kraje na konci roku 2015

Komunikace v jednotlivých okresech nejsou příliš rozdílné.

V každém z okresů je zhruba čtvrtina délky komunikací kraje. Rozdíl ale je v druhu komunikací v jednotlivých okresech. Celých 16,6 km dálnice 1. třídy je v kroměřížském okrese. Dálnice 2. třídy jsou v kroměřížském a zlínském okrese, a to zhruba napůl. Takže z celkové délky dálnic je 73 % v okrese Kroměříž a 27 % v okrese Zlín. Nejvíce kilometrů silnic 1. třídy je postaveno v okrese Uherské Hradiště (122 km), 2. třídy v okrese Kroměříž (170 km) a 3. třídy v okresech Kroměříž a Zlín (shodně 335 km).

Takže v okrese Kroměříž je vystavěno celkem 558 km komunikací, z nichž je 24 km dálnic, 29 km silnic 1. třídy, 170 km druhé a 335 km třetí tř.

V okrese Uherské Hradiště není žádná dálnice a délky silnic podle tříd jsou celkem vyrovnané. A to 122 km silnic 1. tř., 123 km 2. tř. a 280 km 3. třídy.

Ve vsetínském okrese je nejmenší celková délka silnic (504 km). Tady mohou řidiči využít 115 km silnic 1. třídy, 84 km druhé a 305 km třetí třídy. Dálnice zde není.

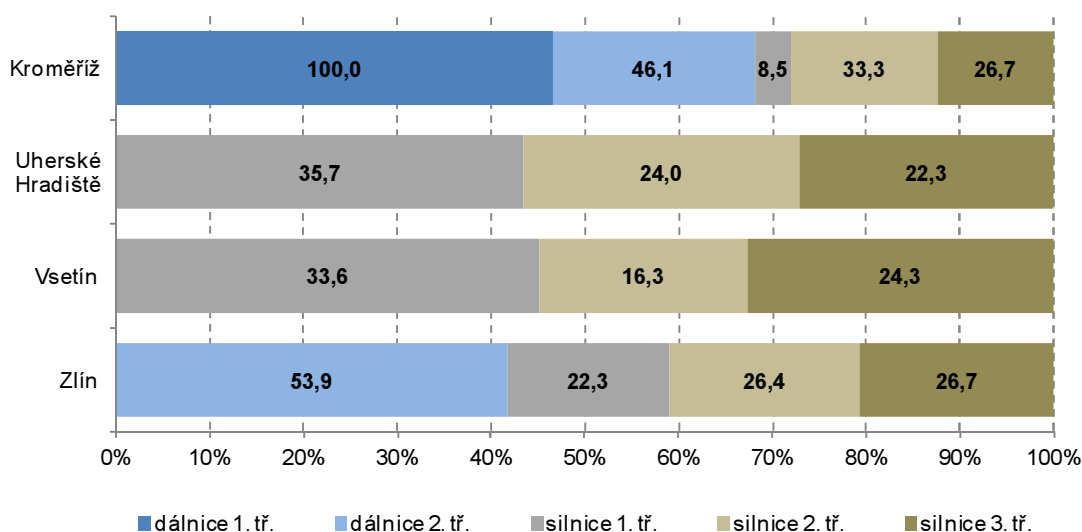
Okres Zlín je protkán 555 km silnic. Z toho je 9 km dálnic 2. třídy a 546 km silnic, v tom 76 km 1. třídy, 135 km druhé a 335 km třetí třídy.

Místní komunikace se na celostátní úrovni nesledují.

Provozní délka železničních tratí se mění minimálně. Během pěti let, tedy od roku 2011, se nezměnila a je dlouhá 358,7 km.

Délka vodních cest zůstala na 35,1 km.

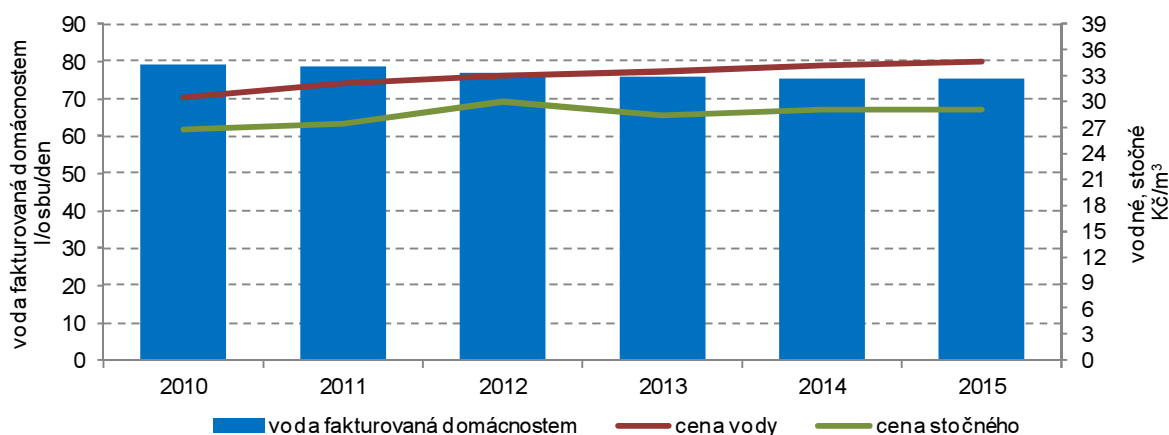
Graf 4.3 Podíly silnic dle kategorií v okresech Zlínského kraje na konci roku 2015

Vodovody a kanalizace: Vodovodní síť se v roce 2015 v kraji rozšířila o 58 km, počet obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů se zvýšil o 3,3 tis. Celková délka vodovodní sítě tak dosáhla 3 978 km a evidováno bylo přes 127,8 tis. vodovodních přípojek. Podíl obyvatel zásobovaných vodou vzrostl na 94,9 %. Ve srovnání s ostatními kraji je tento podíl podprůměrný, řadí kraj na 8. pozici. Počet osazených vodoměrů se zvýšil o 1,8 tis. na 126 781.

Rozšiřuje se vodovodní síť, počet obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů roste .

Graf 4.4 Specifické množství vody fakturované domácnostem (1/osobu/den), cena vody a cena stočného (Kč/m³) ve Zlínském kraji

Spotřeba pitné vody v kraji neustále klesá

Objem vyfakturované pitné vody v roce 2015 dosáhl 22 947 tis. m³, to je o téměř 1,7 tis. m³ méně než v roce 2009. V přepočtu na osobu a den bylo fakturováno 113,2 l, nejnižší množství ze všech krajů. Také množství

fakturované vody domácnostem, tedy 75,6 l na osobu a den bylo v mezikrajském srovnání nejnižší.

Cena vody roste

Cena vody stoupla meziročně v průměru o 0,60 Kč/m³ na 34,70 Kč/m³ (bez DPH) a tím se kraj zařadil na 7. místo mezi kraje. Cena stočného zůstala na úrovni loňského roku, tedy 29,1 Kč za m³. V mezikrajském srovnání jde o pátou nejnižší cenu.

Roste podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci

V domech napojených na kanalizaci bydlí 94,0 % obyvatel kraje a ve srovnání s rokem 2009 je to nárůst o 8,6 proc. bodu. Délka kanalizační sítě vzrostla za stejné období o 239 km na 2 946 km a počet kanalizačních přípojek se zvýšil na 113 483.

Podíl čištěných odpadních vod meziročně vzrostl o 0,4 proc. bodu

Do kanalizace bylo ve sledovaném roce vypuštěno téměř 31,4 mil. m³ odpadních vod, tedy o 314 tis. m³ méně než v roce 2014, zvýšil se však podíl čištěných odpadních vod na 94,4 %. Do vodních toků bylo v roce 2015 vypuštěno 48 098 tis. m³ vody, což je o 4,9 % méně než v roce 2014.

V kraji pouze mechanicko-biologické čističky odpadních vod

Během uplynulého roku přibyla v kraji jedna čistička odpadních vod, celková kapacita všech 106 ČOV v kraji tak vzrostla na 196,8 tis. m³ za den. Z hlediska technologie čištění jsou všechny mechanicko-biologické a zhruba polovina (52,8 %) z nich je uzpůsobena pro další odstraňování dusíku, popř. dusíku a fosforu současně.

Emise:

Snižování emisí hlavních znečišťujících látek v kraji pokračuje

Emisní bilance republiky se od roku 2013 zpracovávají v nové struktuře stacionárních zdrojů, navazující na Přílohu č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb. Sběr a vyhodnocení údajů souhrnné provozní evidence (SPE) bylo provedeno podle náležitostí přílohy č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Českým hydrometeorologickým ústavem (ČHMÚ) podle platné metodiky.

Podle údajů z registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO) je zřejmé, že se ve Zlínském kraji v posledních čtyřech letech emise znečišťujících látek dále snižovaly.

Ve Zlínském kraji se celkově snížily v průběhu čtyř let všechny čtyři základní sledované druhy emisí. Poklesly emise oxidu siřičitého (o 2,3 %), oxidu dusíku (o 14,0 %), tuhých látek (o 4,2 %) a oxidu uhelnatého (o 14,9 %).

Meziročně v posledním roce sledovaného období ubylo měrných emisí tuhých látek o 5,8 %, oxidu siřičitého o 11,2 %, oxidu dusíku o 1,8 % a oxidu uhelnatého o 14,4 %.

Ve Zlínském kraji v roce 2014 největší podíl emisí tuhých látek vyprodukovaly zdroje REZZO 3 (64,4 %) stejně jako oxidu uhelnatého (73,7 %). Největší podíl emisí oxidu siřičitého (93,1 %) padl na vrub velkým stacionárním zdrojům REZZO 1 a emise oxidu dusíku (53,8 %) spadaly pod mobilní zdroje REZZO 4.

Největšími zdroji znečištění ovzduší v kraji jsou malé zdroje REZZO 3

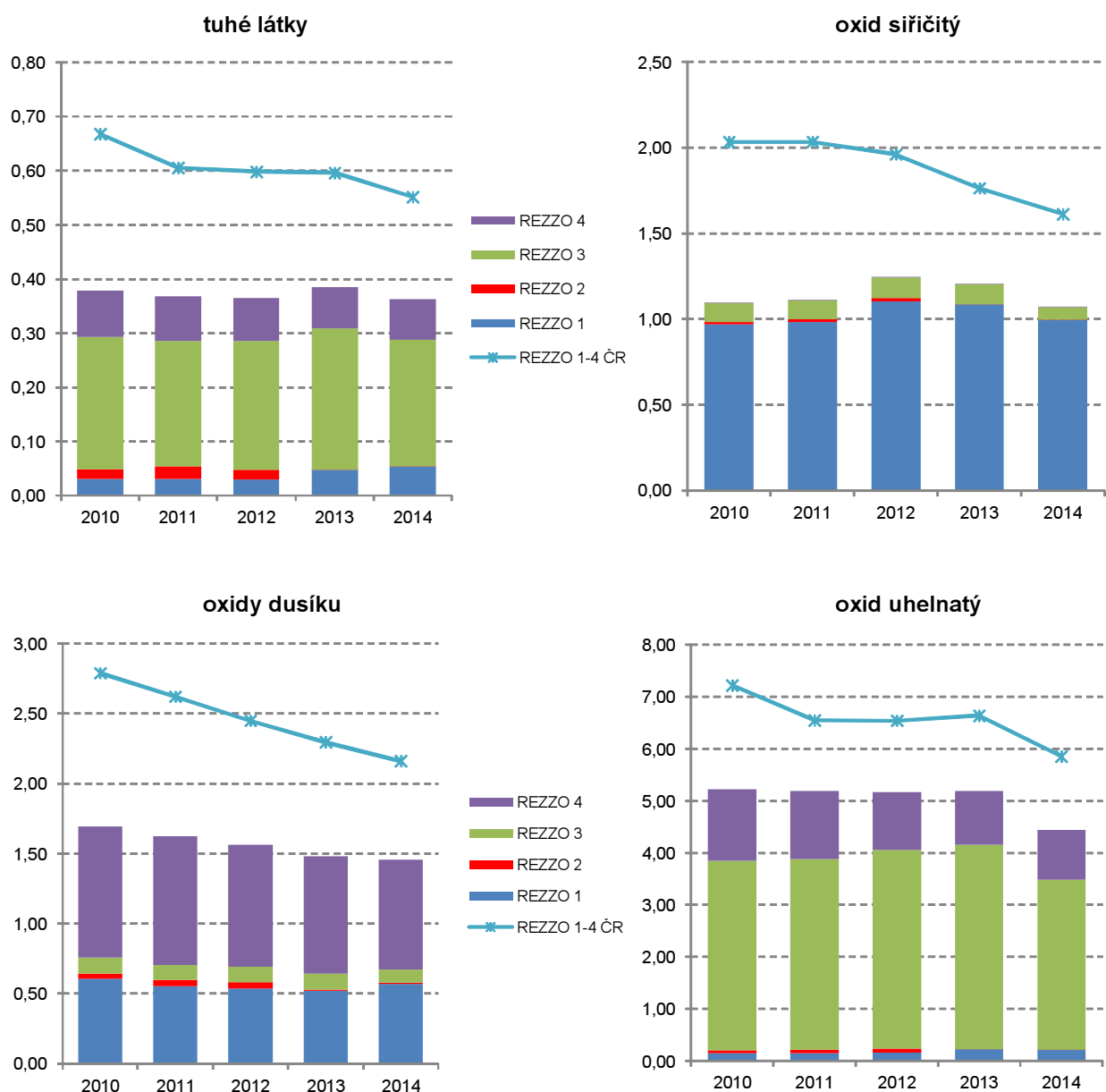
Skupina hromadně sledovaných malých stacionárních zdrojů REZZO 3 zahrnuje modelově vypočítávané emise z lokálního vytápění domácností, emise VOC z plošného použití rozpouštědel a ze skládek odpadů, emise TZL a NH₃ z chovů hospodářských zvířat, emise NH₃ z aplikace minerálních hnojiv, emise TZL z polních prací, ze stavebních činností, skládek odpadů a těžby uhlí.

Znečištění ovzduší způsobené malými zdroji (REZZO 3) v kraji rozhodně nejsou malé. Během celého sledovaného čtyřletého období došlo u malých zdrojů znečištění ke zvýšení krajského podílu emisí oxidu uhelnatého, a to o 3,9 p.b. na 73,7 %. V roce 2014 byl jejich podíl na znečištění tuhými látkami 64,4 % (stejný podíl jako v roce 2010). Zmenšil se podíl znečištění ovzduší oxidem siřičitým 6,7 % (za čtyři roky snížení podílu o 3,2 p.b.) a oxidu dusíku 6,7 % (pokles podílu od začátku hodnoceného období o 0,1 p.b.).

Během celého hodnoceného čtyřletého období došlo u malých stacionárních zdrojů znečištění k poklesu produkce všech druhů emisí. U tuhých látek bylo zachyceno snížení o 4,1 %, u oxidu siřičitého o 34,0 %, oxidu dusíku o 14,8 % a oxidu uhelnatého o 10,2 %.

U malých zdrojů REZZO 3 došlo meziročně ke snížení produkovaných emisí oxidu siřičitého o 38,0 %, oxidu uhelnatého o 16,7 %, oxidu dusíku o 15,5 a také tuhých látek o 10,3 %.

Graf 4.5 Měrné emise základních znečišťujících látek v ovzduší ve Zlínském kraji (v t/km²/rok)
 (u tuhých látek včetně emisí TZL, NH₃ a VOC ze stavebních činností, chovů hospodářských zvířat, aplikace minerálních hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel)

Jednotlivě sledované stacionární zdroje REZZO 1 a 2 byly poprvé rozděleny v návaznosti na úvodní text přílohy č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. na zdroje, pro něž platí povinnost úplného ohlášení SPE (REZZO 1), a zdroje využívající zjednodušené ohlášení (REZZO 2 – plynové a olejové kotelny do 5 MW příkonu a čerpací stanice).

Největší podíl emisí oxidu siřičitého pochází od velkých stacionárních zdrojů REZZO 1

Největšími producenty emisí oxidu siřičitého ve Zlínském kraji byly velké stacionární zdroje znečišťování REZZO1. V roce 2014 tvořily na zlínském celku těchto emisí 93,1 %. Proti předchozímu roku byl zaznamenán pokles vyprodukovaných emisí o 8,3 %, ale proti roku 2010 nárůst emisí o 3,0 %. Za čtyři roky se tak jejich podíl na zlínském celku zvýšil o 4,7 procentního bodu.

Tyto velké stacionární zdroje produkovaly výraznou krajskou část emisí oxidu dusíku. Meziročně bylo zachyceno jejich zvýšení o 10,0 %. Za celé čtyřleté období znečištění těmito emisemi pokleslo o 6,1 %. I přes toto snížení produkce za hodnocené období, vzrostl podíl emisí oxidu dusíku na krajském celku z 35,8 % v roce 2010 na 39,1 % v roce 2014.

Emise stacionárních zdrojů REZZO 2 poklesly

Také střední stacionární zdroje znečišťování REZZO2 snížily jak produkci emisí, tak i jejich podíl na krajském celku. Pokles emisí za celé období byl výrazný. Emise tuhých látek se během čtyř let snížily o 99 %, stejně se zmenšily emise oxidu siřičitého. Jejich hodnoty klesly ze setin tun na km² (v roce 2010) na desetitisíciny tun na km² v roce 2014. Emise oxidu dusíku poklesly o 84,4 % a oxidu uhelnatého o 97,1 %. Hodnoty oxidu dusíku se pohybovaly po celé 4 roky v setinách tun na km². Hodnoty oxidu uhelnatého dosahovaly v roce 2010 setin tun na km² a v roce 2014 klesly na tisícinny tun na km².

Také podíly těchto zdrojů na znečištění se snížily. Podíly všech čtyř základních druhů znečištění na krajském celku se v roce 2010 pohybovaly v jednotkách %, v roce 2014 dosahovaly emise oxidu dusíku již jen desetin procent a u ostatních jen setin %.

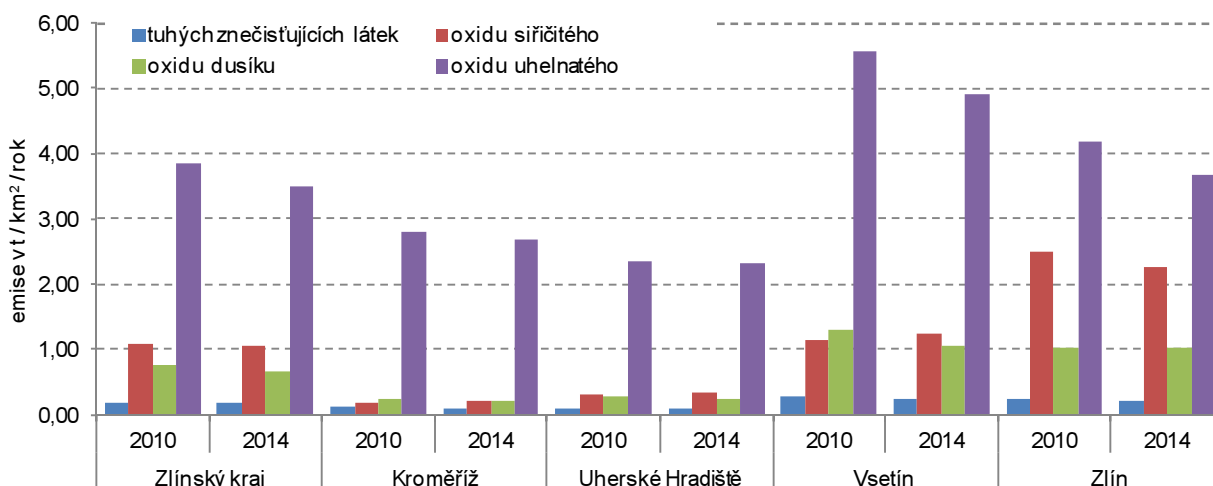
Velkými zdroji znečištění ovzduší v kraji zůstávají mobilní zařízení REZZO 4

Velkou zátěží pro kvalitu ovzduší ve Zlínském kraji byly v hodnoceném čtyřletém období mobilní zdroje znečištění REZZO 4. Bilance mobilních zdrojů zahrnuje emise ze silniční dopravy (včetně emisí TZL z otěrů a emisí VOC z odparů palivového systému benzínových vozidel), železniční, letecké a vodní dopravy a dále emise z nesilničních zdrojů (zemědělské, lesní a stavební stroje, vozidla armády, stavební stroje, údržba zeleně, apod.).

U emisí tvořených tuhými znečišťujícími látkami došlo v průběhu čtyř let ke snížení o 12,4%. Také podíl tuhých látek na emisích v kraji poklesl zhruba o 2,0 procentní body na 20,6 % v roce 2014. I u emisí oxidu dusíku došlo od roku 2010 k poklesu produkce o 16,2 %. Jeho podíl na celku těchto emisí v kraji od počátečního roku sledovaného období klesl z 55,2 % o 1,4 p.b. na 53,8 %. Na znečištění kraje oxidem siřičitým se mobilní zdroje podílely v roce 2014 nepatrně (0,14 %) a jejich produkce během sledovaných let se nezměnila (0,001 t / km² za rok). U emisí z mobilních zdrojů tvořených oxidem uhelnatým došlo během čtyř let ke snížení o 30,7 % a také jejich podíl klesl z 26,4 % v roce 2010 na 21,5 % v roce 2014.

U meziročního vyhodnocování změn hodnot emisí bylo zjištěno zvýšení emisí oxidu siřičitého o 3,0 %. Dosahované hodnoty těchto emisí byly však malé a podíly na krajském celku tak neovlivnily. U ostatních druhů emisí došlo proti předchozímu roku ke snížení. U tuhých látek byl zaznamenán pokles o 1,5 %, oxidu dusíku o 7,0 % a oxidu uhelnatého o 7,3 %.

Graf 4.6 Měrné emise základních znečišťujících látek v ovzduší v okresech Zlínského kraje, bez mobilních zdrojů znečištění REZZO 4 (v t/km²/rok), měrné emise tuhých látek REZZO 3 nezahrnují emise TZL, NH3 a VOC ze stavebních činností, chovů hospodářských zvířat, aplikace min. hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel.

Nejvíce znečištěné ovzduší bylo zjištěno v okrese Vsetín

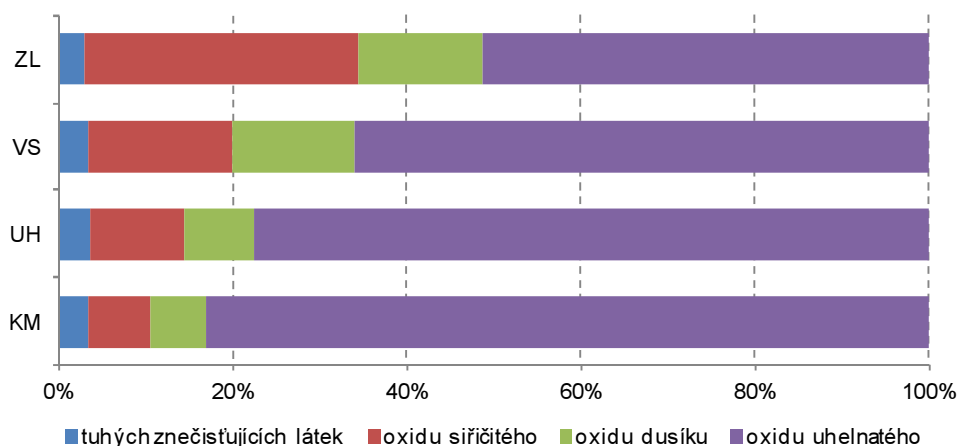
Čistota nebo znečištění ovzduší jednotlivých územních celků je dána jednak rozmístěním stacionárních zdrojů výrazně znečišťujících ovzduší (tedy podniků produkujících emise), dále i umístěním ploch, na kterých jsou skládky paliv, surovin, produktů a odpadů a v neposlední řadě také mobilními zdroji, tedy dopravní zatížeností silničních a železničních „tahů“ v kraji.

Protože novou metodikou nelze zpracovat data za mobilních zdroje REZZO 4 a tuhé látky v REZZO 3 do okresů, je graf 2 zpracován bez těchto údajů.

Z grafu 4.7 je zřejmé, že nejvyšší znečištění emisemi oxidu siřičitého bylo zjištěno ve zlínském okrese (2,25 t/km² v roce 2014, za čtyři roky došlo ke snížení o 9,7 %). Největším producentem ostatních tří základních druhů emisí byl zjištěn okres Vsetín. V roce 2014 zde bylo vyprodukováno 1,05 t/km² emisí oxidu dusíku (za čtyři roky snížení o 18,2 %). Dále v tomto okrese byly naměřeny nejvyšší hodnoty tuhých znečišťujících látek (0,24 t/km² v roce 2014, pokles za celé hodnocené období o 12,8 %) a oxidu uhelnatého (4,90 t/km² v roce 2014, snížení za čtyři roky o 12,0 %).

Během čtyř let se podíly emisí v okresech změnily. V okrese Zlín se podíl oxidu siřičitého zmenšil o 4,6 p.b. na 55,9 %, ale podíl oxidu dusíku se zvětšil o 4,1 p.b. na 40,3 %. Ve vsetínském okrese vzrostl podíl oxidu siřičitého o 2,8 p.b. na 30,5 %. U ostatních druhů emisí se jejich podíl zmenšil, nejvíce u oxidu dusíku, a to o 3,7 p.b. na 41,7 %. V okrese Uherské Hradiště byl zjištěn v roce 2014 nejvýrazněji podíl oxidu uhelnatého (17,1 %) stejně jako v okrese Kroměříž (podíl 19,8 %).

Graf 4.7 Podíly emisí podle druhu v okresech Zlínského kraje v roce 2014

Zlínský kraj patří ke krajům se středně znečištěným ovzduším

Snižování produkce všech emisí znečišťujících ovzduší neprobíhalo ve všech krajích republiky stejným tempem.

Ve všech čtyřech sledovaných druzích emisí znečišťujících ovzduší (REZZO1-4) dosahovaly zjištěné údaje za Zlínský kraj nižších, tedy lepších, hodnot, než činily průměry za celou republiku, a to jak v roce 2010, tak 2014.

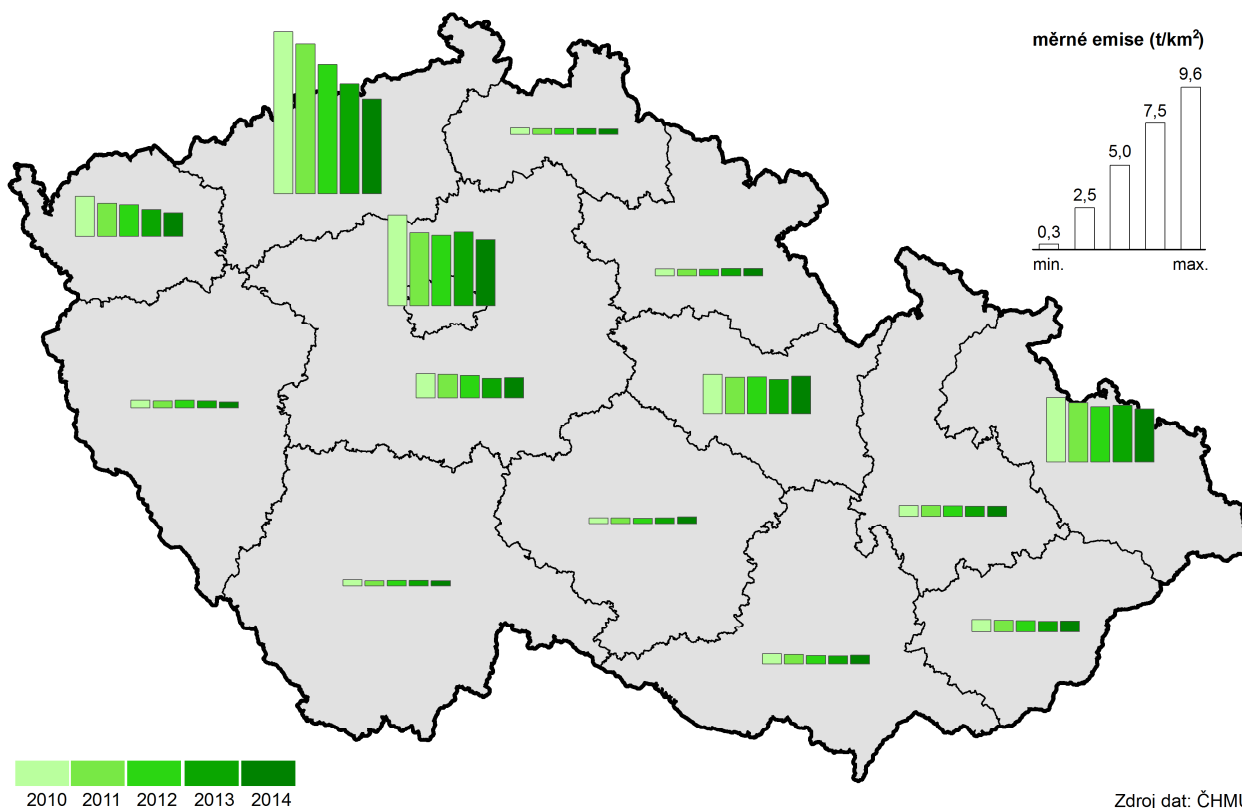
Zlínský kraj se v roce 2014 mezi ostatními umístil v emisích tvořených tuhými znečišťujícími látkami na druhém nejlepším místě (v počátečním roce hodnoceného období 2010 se umístil Zlínský kraj na prvním místě - tedy byla zde naměřena nejnižší hodnota těchto emisí mezi kraji). V produkci emisí oxidu siřičitého obsadil kraj v hodnoceném roce 2014 devátou příčku (7. místo v roce 2010), v emisích oxidu dusíku 6. pozici (stejně jako v roce 2010) a oxidu uhelnatého sedmou příčku (stejně jako v roce 2010).

V hodnocení krajů podle celkového pořadí ve výši hodnot jednotlivých druhů emisí se Zlínský kraj o jedno místo pohoršil a přesunul se tak ze skupiny krajů s dobrým ovzduším (v roce 2010 obsadil celkové šesté místo) do skupiny krajů s průměrně znečištěným ovzduším (v celkovém pořadí se umístil v roce 2014 na sedmém místě). Nejméně znečištěné ovzduší bylo v roce 2010 i 2014 zjištěno v Jihočeském kraji, ve kterém se během čtyř let o jedno místo v pořadí krajů zhoršily emise oxidu uhelnatého a naopak se o jedno místo zlepšily tuhé

emise a v dalších dvou emisích se pozice kraje nezměnila. Naopak největší znečištění ovzduší bylo zaznamenáno v roce 2014 v Moravskoslezském kraji (v roce 2010 poslední a tedy nejhorší pozici v hodnocení emisí obsadil kraj Hlavní město Praha).

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2010 až 2014

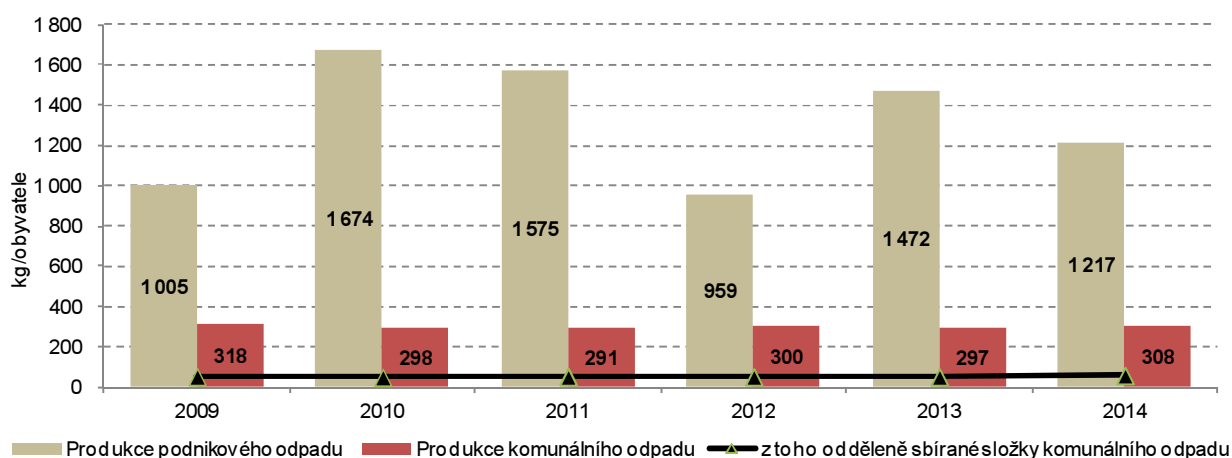

Odpady:

**Meziroční pokles
podnikového odpadu
o 17%**

V roce 2014 se ve Zlínském kraji vyprodukovalo 712,9 tis. tun podnikového odpadu. Proti předcházejícímu roku se produkce odpadu snížila o 17,4 %. V průměru na 1 obyvatele kraje připadlo 1,2 tuny odpadu, to je zhruba o čtvrtinu tuny méně než v roce 2013. Ve srovnání s celorepublikovým průměrem je to o 790 t na obyvatele méně a v mezikrajském srovnání se kraj touto hodnotou řadí na 9. příčku.

Graf 4.8 Produkce podnikového a komunálního odpadu ve Zlínském kraji (v kg/obyvatele)

Stavební podniky vyprodukovaly od roku 2010 téměř 2 mil. t. odpadu

I přes značně nerovnoměrný vývoj produkce podnikového odpadu patří mezi nejvýznamnější původce odpadů stavební podniky, které v letech 2010 až 2014 vyprodukovaly 47,1 % celkové produkce podnikových odpadů. S podílem 21,0 % se dále řadí odvětví zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi a následuje zpracovatelský průmysl s 20,6 %.

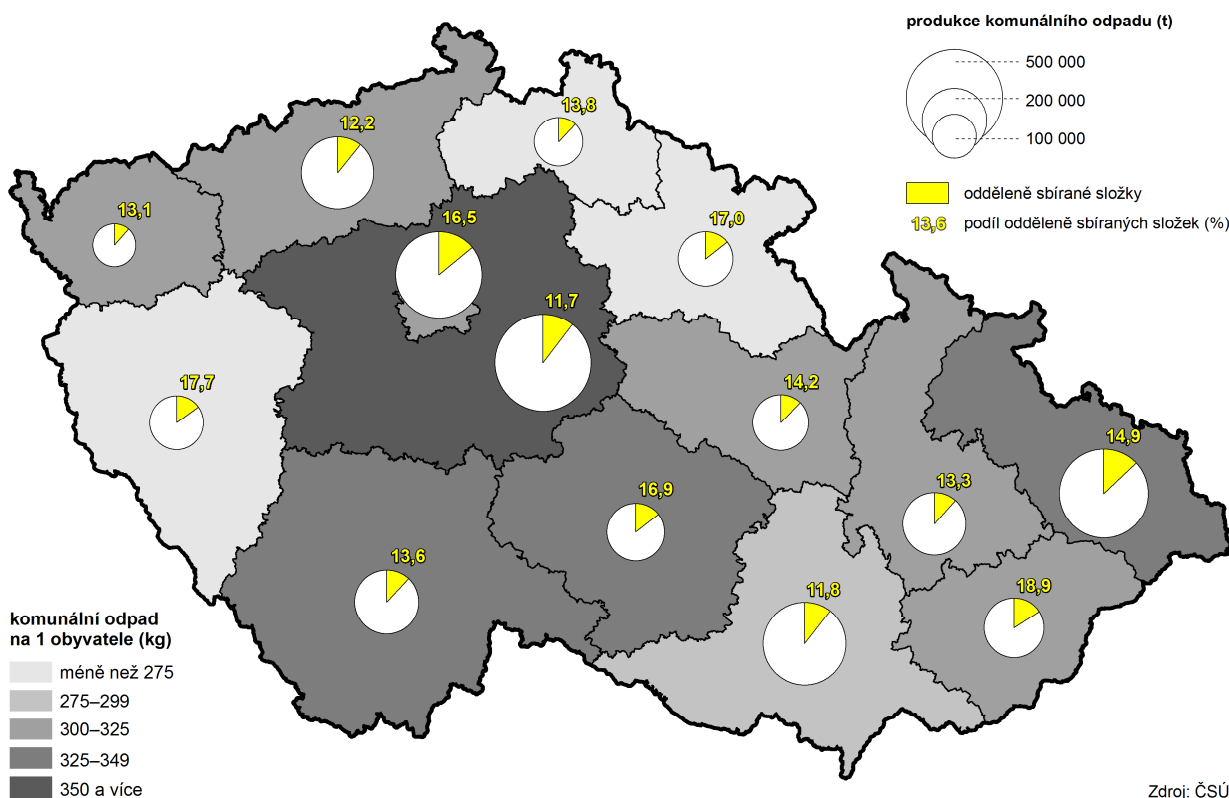
Každý obyvatel Zlínského kraje v roce 2014 v průměru vyprodukoval 308 kg komunálního odpadu

Zatímco produkce podnikového odpadu meziročně klesla, množství komunálního odpadu vzrostlo o 5,9 tisíce tun na 180,3 tis. t. Na jednoho obyvatele tak za rok připadlo 308 kg komunálního odpadu, což je o 11 kg více než v roce 2013 a v porovnání s republikovým průměrem je to o 2 kg méně. Z hlediska struktury stále převládá běžný svoz (odpad z popelnic, z kontejnerů nebo svozových pytlů), i když jeho podíl v celkové produkci komunálního odpadu klesl z 67 % v roce 2010 na 57 % v roce 2014. Také podíl svozu objemného odpadu klesl za stejné období z 14 % na 11 %. Naproti tomu neustále roste podíl odděleně sbíraných složek, v roce 2014 to bylo 19 %. Odděleně sebráno (vytříděno) bylo v roce 2014 na obyvatele 58 kg plastů, papíru, skla a kovů, což je nejvíce mezi kraji.

Využito 40 % z odpadů, se kterým bylo nakládáno

Celkové množství odpadu, se kterým bylo v kraji nakládáno, se v roce 2014 zvýšilo o 11,1 % (o 127 tis. t) na 1 269 tis. tun. Z tohoto množství bylo 508,2 tis. t využito (40 %), 317,4 tis. t odstraněno (25 %) a s 443,7 tis. t odpadu bylo nakládáno ostatními způsoby nakládání (35 %). V rámci využívání odpadů je nejvíce zastoupena recyklace či regenerace, u odstraňování odpadů je to skládkování a ostatní způsoby ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu.

Komunální odpad v krajích v roce 2014

Zdroj: ČSÚ

Výdaje na ochranu životního prostředí v roce 2014 stouply

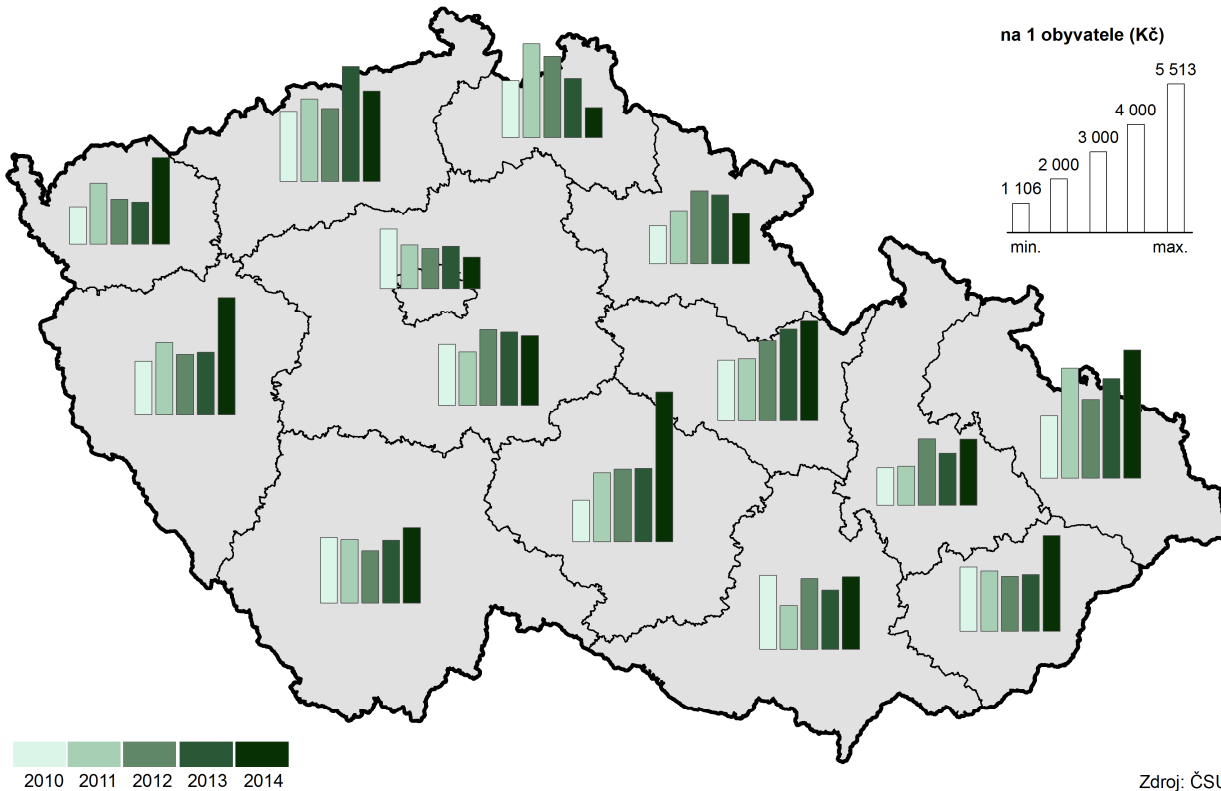
Investiční náklady na ochranu životního prostředí podle sídla investora ve Zlínském kraji byly v roce 2014 na nejvyšší úrovni od roku 2010 a tvořily 2 045 275 tis. Kč. Meziročně se tím zvýšily o 73,6 %. V rámci investičních aktivit si nejvýznamnější roli udržuje oblast nakládání s odpadními vodami, kam byla v roce 2014 investována více jak 44 % z celkových prostředků. Další významnou aktivitou byly investice v oblasti ochrany ovzduší a klimatu, které tvořily v roce 2014 30,3 %.

Ve výdajích na ochranu životního prostředí převažují neinvestiční náklady

Objem neinvestičních nákladů investorů se sídlem v kraji v roce 2014 meziročně stoupl o 5,0 %. V celém pětiletém období došlo k mírnému nárůstu a to o 0,5 %. Rozložení podle druhu je v posledních letech v celku stálé. V roce 2014 66,7 % připadlo na nakládání s odpady, 23,5 % na nakládání s odpadními vodami a necelé 1 % na ochranu ovzduší a klimatu.

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2010 až 2014

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2015

